

«Tere: Què fem en aquest embolic?»

Teresa i Antonio són dos joves de Sevilla. Van començar a festejar amb 14 i amb 21 anys respectivament. Han posat en marxa una iniciativa a Instagram que dóna resposta a les inquietuds de les parelles joves, com ells. Com portar un festeig en cristià?

30/07/2020

Tots dos estan a l'equador dels seus estudis universitaris: ella, de Magisteri en Educació Infantil i ell de

Dret. Van iniciar un festeig de ben joves.

No és tan freqüent que un amor primerenc perduri en el temps. "Per a mi era el primer intent i el primer nuvi; ell era més amiguer", explica Tere. Però Antonio es va prendre molt seriosament la relació des del principi. "Jo deia que estava sortint amb una nena -com anomenen les noies a Andalusia- i a casa em prenien el pèl. La meva mare, explica l'Antonio, que coneixia els meus amics i amigues, ja si havia fixat en ella: sí, una nena pigada molt riallera". "La seva mare, per a mi, és com una segona mare", diu ara la Tere.

Tere i Antonio ho passen bé junts. "Som l'ànima de la festa, els qui tanquem les discoteques -diu la Tere-. Tenim molta sort perquè compartim els amics, així que junts ens ho passem genial. A vegades fem

plans més extraordinaris però altres en tenim prou amb passejar i parlar".

Des del principi van plantejar la seva relació formalment. Tot el que pot ser-ho a aquesta edat. Tere, però, sol dir que "el festeig està per deixar-ho", en el sentit que és una etapa per conèixer-se; pot sortir bé i acabar en matrimoni o malament, perquè es trenqui. Tot depèn de trobar o no a l'amor de la teva vida en l'altra persona. Sens dubte, ells creuen haver-lo trobat.

Per a tots dos, Déu juga un paper molt important en tot això. "La nostra relació no és cosa de dos sinó de tres: Antonio, Déu i jo -explica Tere-. És veritat que ens ajuda pregar junts, anar a Missa junts. Però, sobretot, amb el temps ens hem adonat que volem el que Déu vulgui de nosaltres. Abans, quan discutíem, ens quedàvem en la discussió. Ara,

no: què ha passat? Què podem treure'n? La fe i el tracte amb Déu és un reforç, perquè, humanament, l'orgull moltes vegades no et deixa veure".

"Ens passa molt -coincideixen en assenyalar- que anem en cotxe a Missa i ens enfadem. Entrem disgustats a l'església, i en una estona Antonio es gira i em xiuxiueja: Perdona'm. I després li dic jo: No, perdona'm tu a mi. També ens ajuda pregar pels problemes de cada un però com si el problema fos conjunt. I moltes vegades notes també que Déu t'ajuda a través de la paraula de l'altre, que ha dit el que necessitaves en aquell moment".

Tots dos tenen clar que l'amor no són només papallones a l'estómac, perquè "suposa molt créixer com a persona, tirar endavant els estudis, temps per a les amistats i també per

la relació. És com un altre treball més", explica Antonio.

"Nosaltres tornaríem a repetir la nostra història, no tenim la sensació d'haver-nos perdut res sinó d'haver descobert un tresor. Som uns afortunats per haver trobat l'amor tan joves i crec que, quan arribi el moment de casar-nos -tant de bo sigui quan acabem la carrera- tindrem molt de guanyat".

"Els joves d'ara vivim molt del sentiment -continua Antonio-, però hi ha dies en què el sentiment més visceral no està tan present, i això no vol dir que per això necessàriament cal trencar la relació. Posant amor cada dia també es pot avivar el foc".

Diumenges de festeig

Tere tenia un rum-rum dins des de feia temps. Compagina els estudis amb una feina en una botiga de roba i passa molt temps a Instagram fent

promoció. "Cada vegada estava més convençuda que en les xarxes es podia fer més que figurar i sumar *likes*. I la gota que va fer vessar el got va ser l'estrena d'un conegut reality show a la televisió. A la universitat no es parlava d'una altra cosa. Jo els deia a les meves amigues: 'però si estan normalitzant les banyes i vosaltres us ho empasseu!' I elles em contestaven que allò no els influïa. Vaig començar a pensar que no podia conformar-me. I ho vaig parlar amb Antonio".

El gener de 2020 Tere va provar de fer públic el seu perfil d'Instagram i va penjar una foto dels dos, acompanyada d'una coneguda frase de la carta de Sant Pau als cristians de Corint. La cosa no va anar malament de visualitzacions. Després una altra, i una altra... sempre amb algun missatge suggeridor. Les fotos en les quals sortien junts tenien més acceptació

que les seves sola; es compartien i comentaven. "Llavors, xerrant - explica Tere-, va començar a prendre forma "Diumenges de festeig", una sèrie de missatges setmanals en els seus *stories* d'Instagram, on poder parlar de qüestions sobre l'amor que interessin als joves".

L'objectiu no era donar lliçons sinó compartir la seva experiència de set anys junts per si a algú li era útil. "En realitat, la idea va ser seva -intervé Antonio-. A més, els penja al seu perfil. Jo l'ajudo, però estic més en segon pla".

El" class="redactor-autoparser-object">www.instagram.com/ embed.js"> primer va veure la llum el 8 de març i va tractar sobre l'amor, la relació i **el plantejament d'un festeig cristià**. Tere i Antonio obrien als seus seguidors la possibilitat que s'expressessin. Els *instagramers*

amics van començar a contestar i a recomanar el compte als coneguts.

Els comentaris i preguntes no es van fer esperar: Quant de temps creus que es necessita per conèixer-se bé? A què et refereixes amb un festeig cristià? Què faries si algun dia penses o sents que Antonio ja no és la persona per a tu? Creus que Déu té preparat a algú per a nosaltres? A mi m'aclapara no trobar a ningú, etc.

En quarantena

Quan es va decretar l'estat d'alarma, les visites a "Diumenges de festeig" es van disparar. Van començar a rebre molts missatges que mostraven la inquietud de joves parelles com ells, que ja no es podien veure. Com continuar la relació en la distància obligada que suposava el confinament semblava ser una por general.

Així que la segona *story* la van anomenar: Com sobreviure al meu festeig a distància. Tere i Antonio no tenien molta experiència de separació així que van convidar altres parelles amigues de diferents edats a explicar la seva història. Blanca i Rafa, Ana i Pepe, Valeria i José Manuel... i els avis de la Tere.

A partir d'aquí, es van obrir a nous temes: el sentit de l'espera -sobre sexualitat- que va ser molt demandat, la segona virginitat, els amics, el pas del temps, els llenguatges de l'amor, amor en crisi, un trencament, la por, la confiança, Déu en la teva relació, aprendre a discutir; parlar, parlar i parlar; el paper de la família en una relació, etc.

En els dos mesos del confinament, el compte d'Instagram de la Tere va passar de tenir al voltant de mil seguidors a més de sis mil. Però això

no va ser el més sorprenent. "Un dia arriba Tere i em diu: Antonio, que volen fer-nos una entrevista. I un altre dia: Antonio, que els del bloc Joves Catòlics ens demanen convertir les *stories* en articles per penjar al seu web. Que uns xavals de València volen una trobada amb nosaltres per Zoom, i altres de Veneçuela també. Jo li deia: Tere, jo no estic preparat per això. Però què fem tu i jo en aquest embolic?".

"A mi que tot això hagi explotat en plena quarantena em sembla providencial -continua ell-. Déu ho ha planejat perquè en aquest temps la gent tenia més necessitat que mai de comunicar-se i també més temps per pensar".

I afegeix ella: "Per a nosaltres ha suposat reviure el viscut i seguir formant-nos. Perquè el que la gent ens planteja ens obliga a parlar, a demanar consell a algun sacerdot o

algun amic amb bon criteri, a llegir més sobre l'amor, sobre el festeig i el matrimoni. Una vegada vaig sentir que sant Josepmaria valorava molt els mitjans de comunicació i parlava de difondre el bé a través de la premsa, la ràdio, la televisió. Estic segura que si estigués ara aquí diria: i les xarxes socials".

Parlar del que es viu

Tere i Antonio pensen que el que més atrau la gent és veure persones com ells, amb les mateixes inquietuds i dificultats. Els llibres teòrics ja estan escrits. Això és la vida mateixa, poder parlar de jove a jove.

A la Tere li arriben moltes preguntes. De noies, de nois, fins i tot de matrimonis que els reafirmen o els agraeixen que diguin coses que a ells els han fet feliços en la seva relació. També de mares que li comenten: 'li he dit a la meva nena: mira aquest compte d'Instagram'. Algunes les

deriva a Antonio, sobretot les de nois. "A mi el que més m'ajuda és la gent, perquè tenen els problemes que tenim tots i el que els dic procuro d'aplicar-ho a mi. Sòl començar: benvingut al món. I després acabo: que sàpigues que m'has ajudat molt".

"Solem" class="redactor-autoparser-object">www.instagram.com/
embed.js"> dir que el festeig està per passar-ho bé, per conèixer-se, per estimar-se, per aprendre a valorar i respectar però no per patir. És veritat que tot amor comporta patiment però que no sigui per falta de confiança". "Alguns pateixen penant perquè l'altre surti i no passi res. Però l'hi has dit? La solució la té Tere: **parlar, parlar, parlar**. "Això ho diu en cada capítol", reforça Antonio.

En aquest temps han vist molts canvis en parelles amigues i conegudes per Instagram. "Molta

gent cristiana ha descobert una lluita molt més positiva en la virtut de la puresa, d'altres s'han replantejat ficar a Déu en el seu festeig. A vegades ens diuen: Què li has dit a la meva xicota? O: 'sento que estàs recordant-me coses que vaig sentir fa anys, i sé que el que vivim no ens ajuda: m'agradaria canviar'. D'altres, més allunyats de la fe, agraeixen conèixer un estil diferent de viure".

En aquest buscar la voluntat de Déu en la seva vida, amb "Diumenges de festeig", Tere i Antonio tenen la sensació que Déu vol que ajudin a altres parelles a descobrir una visió més plena i feliç de l'amor. "A mi tant me fa arribar a 7 que a 700 o a 7.000. Amb que ajudi a una persona, n'hi ha prou", conclou Antonio.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/instagram-
festeig-testimoni/](https://dev.opusdei.org/ca/article/instagram-festeig-testimoni/) (06/08/2025)